

УДК 330.3

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ

Студ. Ю.В. Волощук, гр. МгМБК-1-18

Студ. Є.В. Колесник, гр. МгМБК-1-18

Науковий керівник д.е.н., професор Денисенко М.П.

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою дослідження є аналіз інвестиційного середовища, виявлення основних факторів, які перешкоджають залученню прямих іноземних інвестицій в економіку країни, а також розробка рекомендацій щодо підвищення інвестиційної привабливості України. З огляду на це, важливо вирішити низку завдань, зокрема:

- дослідити сучасний стан інвестиційної діяльності в Україні;
- обґрунтувати доцільність здійснення інвестування в економіку України;
- узагальнити проблеми, з якими зіштовхуються іноземні та національні інвестори;
- запропонувати шляхи покращення інвестиційного клімату в Україні.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом даного дослідження є процес поліпшення інвестиційного клімату, як сукупності соціальних, економічних, організаційних, правових, політичних, соціокультурних явищ, що зумовлюють привабливість і доцільність інвестування в ту чи іншу галузь промисловості країни [1]. Предметом дослідження є теоретико-методичні та практичні підходи до управління інвестиційною привабливістю підприємства.

Результати дослідження. Події останніх років значно вплинули на економічну систему країни. Конфлікт на Сході України, анексія Криму, політична та економічна нестабільність призвели до зменшення іноземних інвестицій, зокрема іноземні інвестори стикаються з невизначеністю того, наскільки їх інвестиції в Україну охороняються в час збройного конфлікту й військової окупації. На сьогодні Україна не може досягти економічного розвитку за рахунок власних фінансових ресурсів і потребує залучення іноземних коштів, проте аналізуючи динаміку залучення іноземного капіталу в підприємства, можна спостерігати зниження зацікавленості інвесторів у вкладенні коштів на розвиток українського бізнесу.

Характерною ознакою інвестиційної привабливості є важливість поліпшення інвестиційного клімату завдяки вжиттю комплексу взаємопов'язаних заходів злагодженої політики державних інституцій та приватних структур за умови відсутності зовнішніх суттєвих негативних чинників впливу. Разом з тим, достатньо лише одного фактору, щоб кардинально знизити привабливість країни для інвесторів. В умовах дефіциту інвестиційних ресурсів, суб'єкт, що має власні засоби чи можливість залучити їх тим чи іншим способом, завжди стоїть перед вибором регіону, галузі та підприємства, де буде реалізовано інвестиційний проект. Основою такого вибору є оцінка інвестиційної привабливості об'єкта інвестування. Така оцінка повинна давати відповідь на запитання, куди, коли і скільки ресурсів може направити інвестор у процесі реалізації інвестицій.

Існує ряд чинників, які впливають на інвестиційну привабливість країни. До них належать об'єктивні та суб'єктивні. Об'єктивні – це чинники, які є незмінними або змінюються протягом тривалого проміжку часу (наприклад, особливості географічного положення, природно кліматичні умови, демографічна ситуація). До впливу таких чинників підприємства тільки адаптуються. Суб'єктивні – це чинники, які є змінними і підприємства можуть на них впливати. До таких чинників слід віднести макроекономічні показники (ВВП, рівень інфляції, відсоткова ставка за кредит), податкову систему (податкова ставка, політика), стан ринку (конкурентоспроможність підприємства, інфраструктура, обсяги експорту, ринки збуту) [2].

Проблема залучення іноземних інвестицій є актуальною для будь-якої країни світу. Особлива увага даній проблематиці приділяється у країнах, що перебувають на шляху

трансформаційних перетворень. Для забезпечення зростання надходження коштів із зовні урядам країн потрібно намагатися створити сприятливі умови (правові, політичні, соціальні тощо), що формують інвестиційний клімат всередині країни та визначають міру її інвестиційної привабливості для інвестора. Для України, як держави, що переживає період становлення економічної системи та виходу з кризи, питання залучення іноземних інвестицій є надзвичайно актуальними та важливими, оскільки вони впливають на економічний та соціальний розвиток країни.

Висновки. Дослідження теоретичних аспектів інвестиційної привабливості держави, на основі аналізу існуючих дефініцій, дозволило класифікувати основні підходи до визначення поняття «інвестиційна привабливість», проаналізувати основні безпосередні та опосередковані фактори впливу на інвестиційний клімат країни та розглянути інвестиційну привабливість, як метод регулювання. У результаті проведеного дослідження набуло подальшого розвитку визначення поняття «інвестиційна привабливість, як метод регулювання економікою».

Отже, для покращення інвестиційної привабливості українських підприємств, слід сформулювати стабільну державну політику у сфері іноземного інвестування, яка буде доцільною й у довгостроковій перспективі. Необхідним елементом також є розробка та впровадження обґрунтованої державної стратегії залучення іноземних інвестицій, врахувавши при цьому основну мету та пріоритет розвитку. Важливо також забезпечити сталий економічний розвиток та закріпити конкурентоспроможну позицію на світовій арені та правильний і раціональний розподіл іноземних інвестицій. Традиційними та досить ефективними діями залишаються зниження податкового навантаження, боротьба з корупцією, та інфляцією, зниження рівня безробіття, вдосконалення законодавства. Інвестиційна привабливість є важливою складовою стратегії сталого економічного розвитку держави, тому дослідження цього показника має надзвичайно велике теоретичне та практичне значення, а особливо за умов структурних зрушень у національному господарстві та зміни векторів геополітики. Це об'єктивна необхідність і одна з найважливіших відмінностей сучасного світового господарства і міжнародних економічних відносин. [3,4,5].

Таким чином, всі зроблені у процесі дослідження теоретичні та практичні рекомендації щодо оцінки інвестиційної привабливості України надають можливість підвищити інвестиційний рейтинг країни. Це безумовно дає можливість створити основу для отримання державою ресурсів з метою свого подальшого економіко-технологічного розвитку.

Ключові слова. інвестиції, інвестиційний клімат, інвестиційна привабливість, інвестори.

ЛІТЕРАТУРА

1. Третяк Н. Фактори формування інвестиційного клімату в Україні / Н. Третяк // Фінансовий простір. – 2013. – № 3. – С. 165–170.
2. Швець В.Я. Аналіз інвестиційного клімату в економіці України та шляхи його покращення / В.Я. Швець // Економічний нобелівський вісник. – 2014. – №1. – С. 502–508.
3. Офіційний сайт Міністерства економічного розвитку і торгівлі України [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.me.gov.ua/>.
4. Mykola Denysenko, Alona Melnyk, Zorina Shatskaya, Olena Budiakova International regulatory experience business activity // M. Denysenko, A. Melnyk, Z. Shatskaya, O. Budiakova. – Research and Innovation: Collection of scientific articles. – Yunona Publishing, New York, USA. – 2019. – 200 p. – p. 55-58.
5. Денисенко М.П. Кадрова політика як основа формування інноваційної стратегії управління персоналом підприємств / М.П. Денисенко, О.Ю. Будякова // Вчені записки Університету "КРОК" (економічні науки). – № 4(52). – 2018. – С. 231-238.